

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI GENÇ-DES PROGRAMI ÇOCUK KOROLARI
“BARIŞ İÇİN ŞARKILAR SÖYLEYELİM” ŞENLİĞİ PROJESİ SONUÇ RAPORU

A- PROJENİN ADI:

Çocuk Koroları Şenliği “Barış İçin Şarkılar Söyleyelim”

Şenlik 28-29 Ekim 2017 tarihlerinde Cumhuriyetimizin 94. Yılı'nı kutlama etkinlikleri kapsamında cumhuriyet değerlerinin korolar şenliği ile çocuklarımıza kavratılması ve bu coşkuyu şarkılarla yaşayarak kutlamalarını sağlamak amacıyla gerçekleştirilmiştir.

B- PROJENİN GENEL AMACI:

Cumhuriyetimizin 94. yılını çocukların şarkı söyleyerek kutlamalarına olanak sağlamak, Ülkemizin birçok şehrinden katılan çocuk korolarının bir yıl boyunca koro alanında yaptıkları çalışmaları şenlik ortamında sunmalarını sağlamak
Çocuklarımızın birlik beraberlik içerisinde şarkılar söyleyerek, dostluğu ve birlikte çalışma alışkanlığını kazanarak özgüvenlerini geliştirmek
Çocuklarımızın korolarda iş birliği içerisinde başarıya duygusunu öğrenmelerini ve pekiştirmelerini sağlamak
Müzik eğitimcilerinin yaptıkları çalışmaları sergiledikleri bir ortamda meslektaşlarının çalışmalarını görmelerini ve kendilerini mesleki açıdan geliştirmelerini sağlamak
Şehir kültüründe korolar yoluyla gelişim sağlamak, şehir ekonomisine katkı sağlamak

C- PROJENİN ÖZEL AMACI:

Proje, cumhuriyet değerlerinin çocuklarımıza kazandırılması amacını taşımaktadır. Ayrıca müzik alanında yetenekli çocukların gelişimine, müzik eğitimcilerinin mesleki birikimlerini paylaşmalarına ve geliştirdikleri çalışma yöntemlerini paylaşmalarına, okullarının tanıtımına, velilerle okul ve öğrenciler arasında müzik yoluyla güçlü bağlar kurulmasına ve yapılan çalışmaların sergilenmesine, katılımcı öğrencilerin birlik ve beraberlik duyguları ile özgüvenlerinin gelişimine katkı sağlamak özel amacını taşımaktadır.

D- PROJENİN GEREKÇESİ:

Müzik yoluyla disiplinli ve ortak kültür ürünlerini tanıyan, milli kültür ürünlerinin farkına varıp korunmasını ve aktarılmasını sağlayan bireyler yetiştirmek ve kültürel gelişimi sağlamak.

E- PROJENİN HEDEFLERİ:

Cumhuriyet Bayramının korolarla şarkı söyleyerek kutlanması, Cumhuriyetin demokrasi, çoğulculuk, katılımcılık, etik değerlere bağlılık, adalet ve merhamet duygularını içinde barındıran, devleti yönetme yetkisinin halka ait olduğunu ve milli egemenliğin esas olduğu düşüncesine inanan ve bu ilkeyi benimseyen, Atatürk milliyetçiliğinin kültür birliği olduğunu ve bu kültür birliğinin Türk halkının ortaklaşa yarattığı kültür olduğunu bilen ve bu kültür birliğini geliştirmeyi kendisine amaç edinmiş bireyler yetiştirilmesi hedeflenmiştir. Bu hedef çocuklarımızın, ortak kültür ürünlerimizi seslendirmeleri ve bu coşkuyu birlikte aynı sahnede

paylaşarak yaşamaları ile gerçekleştirilmeye çalışılmış, sahneye çıkan çocuklarımızın yaşadıkları deneyim cumhuriyet bayramı coşkusunun belleklerine yer etmesini sağlamıştır.

F- PROJE YÜRÜTÜCÜLERİ

Afyon Kocatepe Üniversitesi Devlet Konservatuvarı

AKÜ Devlet Konservatuvarı Mezunlar Derneği

G- PROJE REHBERLERİ:

1- AKÜ Devlet Konservatuvarı

H- PROJE KOMİSYONU-ARAŞTIRMACILARI

1-Doç.Dr.Emel Funda TÜRKMEN

2- Yunus Emre UĞUR

3. Filiz YILDIZ

I-PROJE KOMİSYONUNUN GÖREV TANIMI:

Projede ortaya konan tanım ve hedefleri doğrultusunda görev bölümü yapmak; plan ve programlar düzenleyerek projenin en üst düzeyde gerçekleşmesi için takım ruhu ile çalışmak; proje ile ilgili toplantı günleri ve toplantı gündemleri belirlemek; mahalli yazılı basın ile iletişim kurarak projenin gündemde kalmasını sağlamak.

İ- PROJE TEKNİK KOMİSYONU:

Proje kapsamındaki çalışmalarla ilgili yazı, resim, eşya vb. dokümanların toplanması ve sergilenmesi, kitapçık oluşturulması, programların düzenlenmesi, her türlü proje kapsamında yapılacak etkinliklerin yürütülmesi, şenlik danışma değerlendirme kurulu ve jürisinin gerekli iş ve işlemlerinin yürütülmesi, koroların katılım ve etkinlikle ilgili program ve işlemlerinin yürütülmesi ile şenlikle ilgili diğer teknik detaylarda görev alır.

1-Ok.Yunus Emre UĞUR

2-Öğr.El.Filiz YILDIZ

J- PROJE TEKNİK KOMİSYONUNUN GÖREV TANIMI:

Proje ile ilgili her türlü yazılı ve görsel metinleri, slâytları, afişleri hazırlamak ve bunları çoğaltmak; projenin tanıtımı ve desteklenmesi faaliyetlerini organize etmek; projenin tanıtımı ve desteklenmesi amacıyla istatistik bilgileri derlemek ve güncelleştirmek; proje ile ilgili tüm belge, defter, dosya vb. evrakların amacına uygun olarak düzenlenmesi ve saklanması;

K- PROJENİN BAŞLAMA TARİHİ VE SÜRESİ:

Proje, Haziran 2017 tarihinde başlamış, korolarla iletişim kurulmuş, 28-29 Ekim 2017 tarihinde düzenleneceği bilgisi paylaşılmıştır. Şenliğin 28-29 Ekim 2017 tarihinde düzenlenmesinden sonra gerekli evrak ve belgelerin sunulmasının ardından 17 Kasım 2017 tarihinde bitirilmesi planlanmıştır.

L- PROJENİN UYGULANIŞI VE AŞAMALARI:

1.Proje çalışmaları için bilgilendirme toplantısı yapılmıştır. 14.06.2017 (AKÜ Devlet Konservatuvarı)

2-Şenliklere katılmış koro şeflerine haziran, eylül ve Ekim ayı başında mesaj ve mail yoluyla bilgi paylaşımı yapılmıştır. Milli Eğitim Müdürlüğü ile iletişim kurularak okullara konuyla ilgili bilgi verilmesi sağlanmış, müzik öğretmenleri, çeşitli sosyal medya hesapları aracılığı ile bilgilendirilmiştir.

3-Şenliğin yapılacağı salon ve ortam hazırlıkları için Eylül 2017 içerisinde gerekli yazışmalar gerçekleştirilmiş ve AKÜ Devlet Konservatuvarı ve Güzel Sanatlar Fakültesinin ortak kullanmakta oldukları İbrahim Küçükkurt Salonu şenliğin düzenlenmesi için tahsis edilmiştir. Gelen öğrencilerin AKÜ Devlet Konservatuvarı içerisinde yer alan İbrahim Alimoğlu Müzik Müzesini de ziyaret etmeleri ve bu müzenin kültürel ortamından yararlanmaları da amaçlanmıştır.

4-Şenlik hazırlıkları için çiçek, plaket, kitapçık, konaklama, yemek, yol giderleri için gerekli görüşmeler yapılmıştır.

5- Eylül 2017 içerisinde şenliğin danışma değerlendirme kurulunda görevli üyelere resmi yollardan görevli olacakları tebliğ edilmiş, katılmaları için gerekli izinler alınmıştır.

6-Şenlikte dağıtılacak materyallerin hazırlanması, kitapçığın oluşturulması çalışmalarına başlanmış, ekte sunulan kitapçık katılımcı öğrencilere ücretsiz olarak dağıtılmıştır. Ayrıca katılımcı belgeleri, teşekkür belgeleri plaket ve çiçek vb. hazırlıklar tamamlanmıştır.

7.Gerekli hazırlıklar tamamlandıktan sonra 28-29 Ekim 2017 tarihlerinde 350 öğrencinin katılımı ve sahnede cumhuriyet şarkılarını seslendirmeleriyle şenlik tamamlanmıştır.

O- PROJENİN BEKLENEN YARARLARI:

Projeden beklenen yararlar başlangıçta sıralanan hedeflere ulaşarak;

1-Okul korolarının yaygınlaşması yoluyla ülkemiz müzik eğitiminin gelişmesi

2-Cumhuriyet değerlerinin, katılımcılığın, demokratik değerlerin sahnede birbirlerini dinleyerek, birbirlerini saygıyla izleyerek, verdikleri emekleri takdir ederek, kendi eksiklerini görüp bunları daha başarılı kılma yolunda çaba sarf etmeye gönüllü olarak ve coşkuyla bu değerleri benimseyerek sahiplenmelerinin sağlanmasıyla sonuçlanmıştır.

3-Katılımcı öğrencilerin sahneye çıkma heyecanı yaşadıkları görülmüş, ailelerin çocuklarını birlikte, birbirlerine değer vererek ve yarışma ortamı içerisinde olmadan birbirlerini destekleyerek birlikte şarkılar söylemelerini takdir ettikleri görülmüştür.

4-Öğrencilerin özgüvenleri gelişmiş, bu tür şenliklere katılmak konusunda daha istekli ve gelecek sefere ne tür çalışmalar yapılması, daha özverili ve bilinçli olunması konusunda istekli davrandıkları görüşmüştür.

5- Ülkemizde müzik sanatının gelişmesi ve yaygınlaşmasının çocuk koroları ve çocuk koroları şenlikleriyle gerçekleştirebileceği bir kez daha anlaşılmış, bu tür şenliklere katılan öğrenci ve velilerin de korolar şenliğinin önemini çok daha iyi anladıklarını vurguladıkları görülmüştür.

6-Yine öğrencilerin arkadaşlık birlikte başarıma, birbirine destek olma gibi duyguları da birlikte sahneye çıkarken daha yoğun yaşadıkları görülmüştür.

7-Öğrencilerin üniversitenin olanaklarından yararlanmaları sağlanmış, üniversite toplum kaynaşması, sanat toplum ve eğitim kavramlarının birlikte ele alındığı bir ortam oluşturulmuştur.

8.Üniversite- toplum, toplum-okul-aile birlikteliğinin sağlandığı bir ortam oluşturarak öğrencilerin yeniliklere açık bir birey olarak yetişmelerinin sağlanması da bu şenlik ile gerçekleştirilmeye çalışılmıştır

P- PROJENİN UYGULANMASI:

- 1- Gerekli duyuruların yapılmış,
- 2- Projede yer alan kurum ve kuruluşlarla gerekli bağlantıların kurulmuş ve şenlik takvimine uygun planlama ve organizasyonun yapılmıştır.
- 3- Gerekli toplantılar yoluyla şenlikte yaşanacak sorunların giderilmiş,
- 4- Şenlikte dağıtılacak materyallerin hazırlanmış, gerekli hazırlıklar tamamlanmıştır.

R- PROJENİN DEĞERLENDİRİLMESİ:

Proje, koroların cumhuriyet bayramına yönelik yaptıkları çalışmaların sergilendiği bir şenlik olmasına yönelik hazırlanmış olup, çocuk koroları arasında bir yarışmadan ziyade bir paylaşım ortamının oluşması amaçlanmıştır.

Proje, geleceğin çocuklarının cumhuriyetin değerlerini müziğin derin etkileri ve coşkulu bir ortamda kutlanması ile benimsemelerinin sağlanmasına katkıda bulunmuştur.

Şenlikte yapılacak sunumlarda temel değerlerimize vurgu yapılmış, Prof. Dr. Seval KÖSE ve Prof. Mustafa APAYDIN'ın konuşmalarında bu değerler çocukların anlayacağı bir üslupla dile getirilmiştir. Ayrıca Afyon ilini tanıtıcı materyallere ve şenliğin simgesi olacak ürünlere yer verilmeye çalışılmıştır.

Proje çocukların bireysel yaşamlarında, toplumsallaşmalarında ve müzik yoluyla eğitimlerinde ve müziği yaşamlarında en uygun şekilde değerlendirmek üzere tanımlarına ve yaşamlarına bir boş zaman uğraşı olarak katmalarına, yetenekli olanların bir meslek olarak seçmelerine ve yönelmelerine fırsat vermesi ve yol göstermesi açısından da önem taşımaktadır.

Ayrıca şenlikle ilgili konser kayıtlarının olduğu bir CD, şenliğe katılan koro ve üyelerinin bilgilerinin bulunduğu on adet kitapçık ekte sunulmuştur. Şenliğe katılan danışma değerlendirme kurulunun görüşlerine ise proje sonuç raporunun SONUÇ ve ÖNERİLER bölümünde yer verilmiştir.

GİRİŞ

Müzik, insan yaşamının her evresinde var olan bir olgudur ve doğduğu andan itibaren seslerle kurulu bir dünyada yaşayan insan iletişim kurarken de seslerden yararlanır. Çevresindeki her şeyin bir sesi vardır ve dünyayı seslerle tanımaya hissetmeye başlar. İşitme duyu organları arasında görme yetisinden sonra en önemli bir diğer duyudur. İnsanın çevresini algılamasında, tanımada ve değerlendirmesinde önemli işlevler üstlenmiştir. Çıkardığı sesler ve sesleri çıkarma biçimi iletişiminin ilk basamağını oluşturur.

Müzik, insanın ruhuna duygu ve coşku verir, ritminde gizli bir büyü vardır ve bununla insanı harekete geçirerek insanları etkiler. Birçok içsel mesaj müzik yoluyla verilebilir. Duygulanmamız, coşmamız, hüzünlenmemiz, oynamamız, durgunlaşmamız bir müzik sayesinde olabilir. Müzik kavramı farklı yazarlar tarafından farklı yönleriyle de ifade edilmektedir. Gökçe (2010: 7-8) müziği; tüm insanların hayatının içinde vazgeçilemeyen, mutlak etkin olan ve bütünü kapsayan bir öge olarak ifade etmektedir. Ayrıca müzikten hoşlanmayan ya da hayatında var etmeyen kimseye neredeyse rastlamanın mümkün olmadığını ileri sürmektedir. Müziğin kavramsal yönüne vurgu yapan Uçan (1994: 29) ise, müziğin, duygu, düşünce ve tasarım izlenimleri ve o arada başka gereçlerin katkısıyla belli durum olgu ve olayları belli amaç ve yöntemle belirli bir güzellik anlayışına göre işlenerek birleştirilmiş seslerle anlatan estetik bir bütündür şeklinde bir tanımlama yapmaktadır. Müzik kelimesinin etimolojik yönüne vurgu yapan Say (2005: 357) Yunanca “musiketechné” meleklerin sanatıdır, bu deyim, müzik sanatına yüceltici bir anlam yükler. Bütün sanatlar gibi müziğin de insanüstü gibi görünen yaratıcı gizleri vardır; ancak onları açığa kavuşturmak için müzik sanatını bütünüyle kavrayan nesnel ve yalın bir tanımdan yola çıkarmak gerekir şeklinde müziği açıklamaktadır.

Ayrıca, Uçan(1994: 13-14) müziğin toplumsal yaşam içerisinde bireyle ilişkisini ele alan Khan'ın; müziğin evreni yöneten ve bir arada tutan kuralların bir sureti gibi olduğunu, birey kendisini dinlediğinde, kalp ve nabız atışları ile nefesin belirli bir ritme sahip olduğunu görebileceğini belirtir. Khan'a göre bu ses, müziğin ta kendisidir, yani insan, sürekli olarak bir müzik âleminin içinde nefes alıp vermektedir.

Buna göre insan bir müzik dünyasının içerisinde, çevresi seslerle dolu ve seslerle örülmüş bir şekilde yaşamını sürdürür. Bu seslerin eksikliği ise önemli bir engel olarak karşımıza çıkar.

Uçan'a göre (1994: 13-14); birey olarak insan, bebeklik dönemlerinde ninnilerle, erken çocukluk dönemlerinde türkü, şarkı, marş ve başka çeşitli müziklerle yoğrulur, yetişkinlik ve yaşlılık dönemlerinde de yaşamının önemli bir bölümünü müzikle doldurur ve müzikle geçirir. Bulunduğu çevrede müzikle ilgili birtakım davranışlar kazandığını, müzik dinleme, müzik benzetme, müzikle oynama, ezgi mırıldanma, çalgı tıngırdatma, şarkı söyleme, çalgı çalma, müzik yaratma, bazı müzikleri beğenme, bazı müzikleri beğenmeme, bazı müzikleri eleştirme, yerme, yüceltme vb. davranışların da bunlar arasında olduğunu söyler. Müziğin insan yaşamındaki işlevlerinin, özü bakımından estetik temelli olup, bireysel, toplumsal, kültürel, ekonomik ve eğitimsel nitelikler taşıdığını bildirir.

Şüphesiz güzel sanatların her birinin toplumda çok saygın bir yeri vardır. Bununla beraber, insan doğasının sahip olduğu tüm duygu ve düşünceleri en güzel ve en kolay ifade edebilmesi nedeni ile müziğin önemi, daha fazladır.

“Müzik sanatının, duygu ve düşünceleri en güzel ve en kolay ifade edebildiği alan, şarkı söyleme sanatı ve dolayısıyla da koro müziği alanıdır. Bu nedenle ‘şarkı söyleme sanatı, tüm sanat dalları arasında en yaygın sanat dalı’ olma niteliği kazanmıştır” (Okatan, 2001: 77). İnsanın her zaman her yere taşıyabildiği ve günlük yaşamında bir diğer önemli işlevi olan iletişim amacıyla kullandığı sesi, bu ifade aracı olma vasfını şarkı söylerken de sürdürür.

Müziğin toplumsal yaşam üzerinde veya bireyin yaşam sürecinde ayrıca eğitimsel olarak verilmesinin yaşam niteliğinde katkıları ele alındığında müzik eğitiminin vurgulanması gerekmektedir.

“Öğrenme olmaksızın var olduğuna göre doğuştan getirdiğimiz niteliklerden birisi yetenektir. Yetenek sonradan var edilemez ama sonradan keşfedilebilir, yönlendirilebilir, geliştirebilir, artırılabilir, eksiltilebilir” (Erinç, 1998: 75). Bu görüş müziğin eğitim yoluyla geliştirilebileceğini vurgulayan bir görüştür. Yani bir bireyde var olan müzik yeteneği eğitimle çok iyi bir düzeye getirilebilir.

“Müzik eğitimi, “bireye kendi yaşantısı yoluyla amaçlı olarak belirli müziksel davranışlar kazandırma”, bireyin müziksel davranışında kendi yaşantısı yoluyla amaçlı olarak değiştirme ve geliştirme sürecidir” (Uçan, 1997: 30).

Sağlıklı bireyler yetiştirmede, ülkemizde yaşayan tüm müzik türlerini bir bütün olarak ele alıp iyi örneklerinin seçilmesiyle (değerlendirilmesiyle)birlikte, ağırlığın kendi öz müziklerimizde olması ile genel müzik eğitimi sağlıklı ve dengeli bir yapıya kavuşturulabilir. Bu esnek yapı beraberinde müziksel hoşgörü ve saygıyı getirir.

Müzik eğitimi, müziğin bir dalı olarak eğitim biliminin çalışma alanları arasında önemli bir yere sahiptir. Bebeklikten erişkinliğe, yaşamın her boyutunda eğlence ve dinlenme ihtiyacını gideren müzik, aynı zamanda eğitim açısından bir davranış kazandırma aracıdır. Müziğin disiplin edici bir rolü vardır. Topluluğu, kolayca ve büyük bir çaba harcamadan, kırmadan gücendirmeden hatta belki de hissettirmeden sorumluluk sahibi yapmada, olumlu davranışlar kazandırmada, büyük bir anlayış, sevgi ve hoşgörü ortamı oluşturmada oldukça etkilidir. Bu müziğin iç disiplininden ileri geldiğinden doğal bir sonuç olarak, eğitim aracı olma işlevini de kendiliğinden edindirmektedir.

İnsan sesi ve korolar bilinen en etkin anlatım ve seslenebilme gücüne sahip topluluklardır. Koro birlikte müzik yapmanın, birlikte şarkı söylemenin en kolay yoludur.

Birlikte tek ya da çok sesli eserleri seslendirmek-yorumlamak için bir araya gelmiş ses toplulukları olarak tanımlanan koro, çocuk, erkek, kadın ve karma korolar olmak üzere başlıca 4 ana türe ayrılmıştır. Seslendirdikleri esere göre tek sesli ya da çok sesli korolar olarak ayrılan korolar, müzik türlerine göre de ayrılmış olabilirler. Halk müziği koroları, Türk sanat müziği koroları, çok sesli (polifonik) korolar, kilise koroları, opera koroları bu korolara örnek olarak gösterilebilir. Ayrıca koro üyeliğini meslek olarak seçen bireyin oluşturduğu profesyonel korolar ile boş zamanlarını müzik kültürü ile değerlendirmek isteyen bireylerin oluşturduğu amatör korolar vardır.

“Korolar müzik sevgisini ve kültürün, o ulusun ana diline en uygun düşen söyleme biçiminin doğmasını, gelişmesini ve gelenekselleşmesini sağlar. Toplumsal yaşantımızda böylesine etkili olan, büyük önem taşıyan koroların eğitimi üzerinde, titizlikle durulması gereken önemli bir durumdur” (Sarıçiftçi,2001:195).

Böylesine önemli ve toplumsal yaşama büyük katkıları olan koroların ülkemiz eğitim yaşamındaki yeri ilk ve orta öğretim düzeyindeki okul korolarını kapsamaktadır. 1989 yılında kurulan Türkiye Polifonik Korolar Derneğinin Ankara’da düzenlemekte olduğu Türkiye Polifonik Korolar Şenliği, 90’lı yıllarla birlikte ülkemizde kurulan koroların hem nicelik hem nitelik gelişiminde önemli bir dönüm noktası olmuş, bu şenlik sayesinde koro geleneğinin oluşmaya ve gelişmeye başladığı görülmüştür.

Egüz’e (1981: 108) göre; “Bir toplumda söyleme biçimi ve geleneğin kuşaktan kuşağa aktarılabilmesi, ancak tutarlı bir şarkı dağarcığının oluşumuna bağlıdır. Şarkı söylememizi iyi

yönde etkileyen ses tekniği kuralları uygulandıkları müzikle birlikte canlılıklarını korur ve sürdürürler”. Bu nedenle şarkı dağarcığının geliştirilmesi, kuşaktan kuşağa aktarımının en ciddi şekilde gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Bu aktarımın sağlanması için en uygun ortamlar korolar olarak görülmektedir. Ve korolar diğer sanat dallarına oranla çok sayıda insanın birlikte eğitimine en elverişli olanıdır.

“Koro; sayısal oluşum, ses türü, ses kapasitesi ve tını bakımından dengeli, önceden belirlenen bir modele uygun olarak tek ya da çok sesli müzik yapıtlarını seslendirme, yorumlama amacıyla oluşturulan, etkinlikleriyle toplumun kültür ve sanat yaşamına katkıda bulunan ses topluluklarıdır” (Çevik, 1997: 47). Bu kapsamda koro, koro üyelerine, koro ile uyumu ve bütünleşmeyi sağlamaya yönelik deneyim, etkileşim ve sistematik çalışmalar yoluyla belirli amaçlar doğrultusunda müziksel, dilsel ve sosyal davranışlar kazandırma süreci olarak da ifade edilebilir. “Koro kelimesinin etimolojisine inildiğinde, Yunancadaki “khoros” sözcüğü Latince’ye “chorus”, İtalyanca’ya “coro”, Türkçe’ye de “koro” olarak geçmiştir” (Akbulut, 2002: 8).

Egüz (1999)’e göre koro ses eğitiminin bir başka türüdür. Ses eğitiminde iki tür eğitim olduğunu belirtir ve bunlardan ilkinin, seslerin tek tek eğitilmesi (solo ses eğitimi), ikincisinin ise seslerin bir arada toplu bir biçimde eğitilmesi (toplu ses eğitimi) yani koro eğitimi olduğunu söyler. Böylece ses eğitiminin temel prensiplerinin koro için de geçerli olduğunu ve koronun sese dayalı bir eğitim olduğunu dile getirir.

“Ses, insanlar arasındaki en ortak, en paylaşımcı dürtüdür. Ses sayesinde, işitme sayesinde ortak söylemler, ortak duyular, söylemler ve düşünceler birlikte üretmeyip buna paralel müzik yapmayı öngörmüştür. Birlikte şarkı söylemekle insanı insan yapan üç öge bir araya gelir. Bunlar toplumsallaşma, kültür üretme, ortak duyguları paylaşmadır. Koro sonuçta müzikal bir örgütlenme olarak ortaya çıkmıştır ve ilk örneklerini M.Ö. 3000 yılları dolayında, Mezopotamya uygarlıklarında, tapınaklarında yapılan dinsel törenlerde görülmüştür. Koro müziğinin gelişmeye yönelik ilk tohumları Ortaçağ ve Rönesans dönemlerinde oluşmuştur. Hıristiyanlığın ilk 500 yılında dinsel şarkılardan yararlanılmış ve ancak “resmi” koro şarkıcılığı 6.yüzyılda Papa Gregor tarafından kurumsallaştırılmıştır” (Say, 2002: 179).

Ayrıca Roma kilisesindeki Papa Gregor (M.S.540-604), örgütlü bir şarkı söyleme gereksinmesi duyarak “Gregor ezgilerini üretilip, tüm kiliselerin bu şarkıları aynı biçimde söylemesine yönelik çalışmalarda bulunmuştur. Aynı amaca yönelik olarak Scola-cantorum adlı “birlikte şarkı söyleme okulu” açıldı. Bu okul örgütlü ve bilimsel olarak, korolar aracılığı ile şarkı söyleme ve daha sonra oluşacak sanatsal ve kültürel gelişimlerin toplum içinde doğup büyüüp geliştiği ve bugünkü batı sanatı ve kültürünün temelini atıldığı okul olmuştur (Say, 2000: 73).

Geçmişten bu yana opera eserlerinin içinde bestecilerin koral formlar kullanmasının, çocuk korolarına yer vermesinin opera korolarının yapısını geliştirdiği belirtilmektedir. Koro müziği böylece tarihsel süreç içinde genel müzik yapısı ve çeşitliliği içerisinde yerini bulmuş, kendine ait bir koro edebiyatının olduğu görülmüştür. Birçok yapıda koro türleri oluşarak özellikle toplumsal alana yayılmış, toplumların bilinçlenmelerinde, kültürlenmesinde, müzikal algının ve bilginin yaygınlaşmasında, ortak bir müzik dili oluşturmasında koro müziği, sanatsal anlamda çok etkili olmuş ve olmaya devam etmektedir.

Ülkemizde koro kavramı oldukça geç gelişmiştir. Cumhuriyetle birlikte müzik kurumlarının açılmasıyla koro dersleri öğretim programlarına girmiştir.

“Atatürk’ün yeni kültür politikaları kapsamında hızla kurumlaşmaya gidilmesi düşüncesi çerçevesinde 1924’te kurulan Musiki Muallim Mektebinde ve sonradan İstanbul Belediyesi’ne bağlanan Konservatuarda (Darül Elhan devamı) müzik eğitimi daha çok çalgısal ağırlıktaydı; İnsan sesine belli teknikleri kazandıran koro eğitimine, ilk defa Türk müzik yaşamının kalkınması konusunda görüşlerinden yararlanılmak üzere davet edilen Paul Hindemith’in önerilerini kapsayan raporunda bir yüksek müzik okulu kurulması ve Musiki Muallimin ise seminer niteliğiyle bu okula bağlanması düşüncesinden hareketle kurulan Konservatuar (1936) ve Zuckmayer’in başkanlığında eğitime başlayan G.E.E. Müzik Bölümü (1938) ders programlarında yer verildi. Köy enstitülerine müzik öğretmeni yetiştirme amacıyla açılan Hasanoğlan Köy Enstitüsü Güzel Sanatlar Kolu’nda özellikle birlikte şarkı söylemeye (sabahları yapılan spor etkinlikleri sırasında söylenen marşlar ve türküler) önem verildi” (Sun, 1969: 220-222).

Sun (1969),o yıllarda henüz Ankara’da bir koronun varlığından söz edilemediğini, 1944’te Ankara Radyosu’nda bir mandolin orkestrası ve dört sesli karma koronun kurulmasından sonra yayınlara başlandığını belirtir. Konservatuar tatbikat sahnesinin Ankara Devlet Operası’na dönüştürülmesiyle profesyonel anlamda bir koronun da kurulmasının bu dönemde sağlandığını kaydeder. Bu kuruluşu İstanbul Devlet Opera ve Balesi(1969-1970) ile İzmir Devlet Opera ve Balesi(1982) Mersin Devlet Opera ve Balesi(1992) izlemiş, 1971’de İstanbul Devlet Konservatuarı ve korusu ile TRT Ankara Radyosu Çoksesli Korusu kurulmuştur. Acapella niteliğinde bir başka profesyonel koronun da 1989 yılında Kültür Bakanlığı bünyesinde Ankara’da kurulan Devlet Çoksesli Korusu olduğu belirtilmektedir.

Günümüzde Eğitim Fakülteleri Müzik Öğretmenliği ABD, Güzel Sanatlar Fakültesi, Güzel Sanatlar Liseleri ile ilk ve orta öğretim kurumlarında korolar çalışmalarına devam etmektedir.

“Burada, yurt çapında köklü bir müzik eğitimi gerçekleştirmek amacıyla, Milli Eğitim Bakanlığı’nca hazırlanarak 19.06.1968 tarihinde valiliklere gönderilen genelgeyle illerde ve bazı ilçelerde çocuk ve gençlik korolarının kurulmasını öngören, ileriye dönük çabalardan söz etmek gerekir. Değerli besteci ve eğitimci Muammer Sun’un önderliğinde gerçekleştirilen bu proje Çevre müzik kalkınması yoluyla yurt

çapında müziğin gelişiminin sağlanmasına, çağdaş Türk Müziği'nin bütün türleriyle doğmasını, yayılmasını, gelişmesini hızlandıracak bir ortamın yaratılmasına yardımcı olmayı amaçlıyordu” (Sun, 1969: 220-222).

Birçok il ve ilçede kurulan 166 çocuk ve gençlik korusu, koroda müzik eğitiminin gelişmesine katkıda sağlamak amacıyla hayata geçirilmeye çalışılmış fakat değerlendirilemeyerek ve gerekli desteği bulamayı sürdürülemediği görülmüştür.

Koroların gelişmesi ve sanatın gelişimine katkı sağlanması amacıyla özel ve resmî kurumlarla amatör korolar kurulmuştur. Bu kuruluşlar şunlardır: TRT Çocuk ve Gençlik Koroları, Kültür Bakanlığı Çoksesli Devlet Çocuk Korusu ve Gençlik Korosuyla, Türk Halk ve Türk Sanat Müziği gençlik koroları, Akbank Çocuk Korusu, Polifonik Korolar Derneği'nin çocuk, gençlik ve yetişkin koroları, Ankara Çoksesli Müzik Derneği koroları, Filarmoni Derneği Müzik Öğretmenleri koroları, kültür merkezleri koroları, MÜZED Muammer Sun korusu vb. toplumumuzun kültürel gelişimin ve çağdaşlaşması doğrultusunda hizmet etmektedir.

Koro eğitimi birçok farklı disiplini kazandıran bir eğitimidir. Özellikle ses ve konuşma eğitimi koro üyelerinin bireysel gelişimine önemli bir katkı olarak görülebilmelidir.

“Koro eğitiminde en önemli yere sahip olan toplu ses eğitiminin en temel amacı, farklı ses özelliklerine sahip bireylerin bir araya gelerek, koro için bestelenmiş tek ya da çok sesli eserleri, kaynaşık ve uyumlu bir ses bütünlüğü oluşturarak seslendirmesine ilişkin ortak davranışların kazandırılmasıdır. Bu ortak davranışlar; doğru solunum ve buna bağlı doğru ses üreterek, sesi ortak bir tınıda kaynaştırmak, ortak ve doğru bir artikülasyon oluşturmak ve eseri müziksel doğrulukta seslendirmektir. Bununla birlikte koro eğitimi yalnızca ses eğitimi kapsamaz. Koro derslerinin işlenişinde öğretim sürecinin, koro eğitiminin kapsamına uygun ve eğitim amaçlarını karşılar nitelikte düzenlenmesi gerekir” (Nart, 2010: 4).

Koro eğitimi disiplinler arası bir eğitim alanı olup, süreç içinde tıp, bilim, dil bilim, ses bilim, yöntem bilim, terim bilim, psikoloji, stil bilgisi, müzik kuramları, müzik tarihi, müziksel işitme-okuma, piyano çalma becerisi vb. alanlarla iletişim kurmaktadır (Çevik, 2013: 50). Diğer bir ifade ile koro eğitimi, koro içinde toplu ses eğitiminin temel ilkeleri ve program hedefleri doğrultusunda uygulamalı çalışmaları, deşifre, solfej, seslendirme, yorumlama, koro kültürü, topluluk içinde uyum, sorumluluk bilinci kazanma, koro müziği dağarını ve stil özelliklerini tanıma konularını kapsamaktadır (Çevik, 2006: 653). Koro kelimesinin toplumsal önemini ele alan Uçan (2001: 32) ise koro eğitimi, koro üyelerine ortak yaşantıları ve deneyimleri yoluyla amaçlı, yöntemli ve planlı olarak belirli müziksel davranışlar kazandırma, zaman içinde bu

davranışları değiştirme, geliştirme ve yetkinleştirme sürecidir. Topluluk eğitimi olması bakımından da sosyo-müziksel bir olgudur şeklinde ifade etmektedir.

“Koro sözcüğünün terminolojik tanımında, dans, drama ve birlikte konuşma anlamlarının bulunduğu bilinmektedir. Çoksesliliğin gelişiminden önce ve günümüzde, teksesli koruların işlevlerini sürdürdüğünü de biliyoruz” (Apaydın, 2014: 424).

Diğer yandan Nart (2010: 138)’a göre bir koro dersindeki eğitim süreci, koro eğitimcisine göre değişiklik gösterse de genellikle koro eğitimcilerinin yaklaşımı, oluşturulan repertuarı ortaya çıkarabilmek amacıyla ders süresini en etkili ve verimli şekilde kullanabilmek yönündedir. Farklı yaklaşım, yöntem ve tekniklerle ele alınsa da koro derslerinde genellikle izlenen öğretim sıralaması:

- Solunum ve gevşeme,
- Ses üretme ve yayma,
- Dil – konuşma,
- Eser deşifresi ve
- Seslendirme, yorumlama çalışmalarını kapsamaktadır.

“Koro eğitiminin bir diğer amacı da bireye, anadilini doğru, güzel ve etkili kullanarak, kendini iyi ifade edebilme ve iletişim kurabilme davranışlarını kazandırmaktır. Koro eğitiminde kullanılan öğretim materyallerinin neredeyse tamamı sözlü müzik eserleridir. Ders içinde yapılacak konuşma çalışmalarında, eserin kendisinden yola çıkılarak, deşifre şarkı söyleme yöntemiyle alıştırmalar kullanmanın, zamanı verimli kullanmak ve bir seferde birden fazla amaca hizmet etmek bakımından faydası olacaktır” (Nart, 2010: 137).

Koro çalışmalarında şarkı söylemenin ötesinde, konuşma ve müzik eğitimi verilmesinden başka toplumsal bir birey olma, saygı duyma ve insan olmaya ait vasıfların kazandırıldığı görülür.

“Korolar bir topluma, yalnız müzik sevgisi ve müzik kültürü vermekle kalmazlar. Koroları oluşturan bireyler, bu topluluklarda gerçek arkadaşlığı ve insan sevgisini bulurlar ve yaşamları boyunca da oradan elde ettikleri alışkanlıkları sürdürürler. Birleşmeden ve bütünleşmeden doğan gücü, orada tanırırlar. Birlikte iş yapmanın mutluluğunu ve sorumluluğunu orada duyarlar. Başarının kıvancını ve başarısızlığın üzüntüsünü yine orada paylaşırlar” (Egüz, 1999: 28).

Böylece koro bir yaşam boyu sosyal bir çevre içerisinde eğitimi ve gelişimi sağlamaya katkıda bulunur.

“Türkiye’de giderek kökleşen, derinleşen ve yaygınlaşan bir koro eğitimi olgusu yaşanmaktadır. Bu olgu, esas olarak müzik kültüründe ve müzik eğitiminde yaşanan köklü dönüşümden kaynaklanmaktadır. Daha önce yaşanan müzikte yenileşme ve batılılaşma evrelerindeki belli girişim ve oluşumlardan sonra Atatürk’ün önderliğinde çağcıl bir eksene oturtulup çağcıl bir eksene oturtulup çağcıl bir anlayış ve yaklaşımla

gerçekleştirilen müzikte çağdaşlaşma denilen yeni bir evre yaşanmaktadır. Müzikte çağdaşlaşma devrimsel ve evrimsel açık uçlu bir süreçtir. Bu sürecin ana boyutlarından biri toplu müzik yapmada çağdaşlaşmadır. Buna toplu müzik kültüründe çağdaşlaşma da denilebilir. Toplu müzik yapmada koro, doğal olarak her zaman önceliği ve ivediliği olan bir alandır” (Ersoydan, 2009: 17).

“Koro insani bir olgudur. Tam anlamıyla bir koro oluşabilmesi için insanlar kendi sesleriyle, birlikte müzik yapmak üzere bir araya gelmekle yetinmeyip, birlik olurlar, müziksel anlamda örgütlenirler ve müziksel gereksinimlerini hep birlikte giderirler. Öyleyse tam bir koronun oluşabilmesi için yerine getirilmesi gereken beş temel koşul vardır (Uçan, 2001: 12);

Bunları Uçan (2001: 12) şöyle sıralamıştır:

- “Birlikte seslenme, konuşma ve söylemeyi gereksinme
- Bir araya gelme/toplanma/topluluk olma
- Birlik olma
- Örgütlenme
- Topluluk halinde müziksel seslenme, konuşma ve söyleme”.

Bu beş koşula bağlı olarak koronun oluştuğunu belirtir. Böyle bir oluşuma göre koro, bir araya gelip kendi sesleriyle hep birlikte müzik yapan örgütlenmiş insanlar topluluğu olarak tanımlanmıştır. Yani böyle bir topluluğun insanların birlikte seslenme, birlikte konuşma, birlikte ezgi-şarkı söyleme gereksinimini karşılamak amacıyla bir araya gelip, toplanıp birlik olmaları ve örgütlenmeleriyle oluştuğu söylenebilir (Uçan, 2001: 12).

Bu yapı toplumsal birlik ve bütünleşmenin de önemli bir örneğini teşkil etmektedir. Koroda bir araya gelen bireyler bir topluluk olma ve birlik olma yolunda önemli adımlar atarlar, bir şarkıyı seslendirirken aynı anda nefes alıp aynı anda aynı duyguları paylaşırlar ve birbirlerini hissedirler. Bu durum tek başına diğer yararları olmasa bile başlı başına bir kazanımdır ve toplumsal bütünleşmenin gerçekleşmesinde başvurulması gereken bir kurum niteliği taşımasına yol açar. Özellikle eğitim alanında koroların yaygınlaşması bu yararlarından kaynaklanmaktadır. İlkokul çağlarında koroda yer alması çocukların çeşitli yönlerinin gelişmesine katkıda bulunmaktadır.

Atatürk’ ün Türk ulusuna gösterdiği en önemli hedeflerden biri de Çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmaktır. Çağdaş uygarlık düzeyi demokrasi ve insan hakları gibi temel konularla anlaşılabilir. Demokrasi eğitiminin verildiği, insan sevgisi, saygı hoşgörü gibi diğer temel değerler de yine korolar yoluyla çok daha nitelikli verilebilmektedir. Bu nedenle gelişmiş

toplumların koro eğitimine önem verdikleri ve toplumsal birlik ve bütünlüklerini sağlamada ve korumada koronun eğitimci yanından yararlandıkları görülmektedir. Türkiye’de Koro çalışmalarını genç kuşaklara aktarmak, milli kültürümüzün ve sanatımızın ayrılmaz bir parçası olan Türk müziğini, Senfonik müziği, Çok sesli müziği en doğru şekilde aktarmak, sevdirmek, yaşatmak, düşüncesi bu çalışmaları yapan kurum ve kuruluşlarca uygulanmaktadır. Ülkemizde koro alanına emek veren kurum ve kuruluşlar arasında ilkokul ve ortaokullarda görev yapan müzik eğitimcileri ile güzel sanatlar liseleri ve mesleki müzik eğitimi veren üniversitelere bağlı müzik okulları korolar için birer çatı oluşturmakta, bunların yanı sıra çeşitli sivil toplum kuruluşları ile belediye ve vakıflar da konuyla ilgili çalışmalar yapmaktadır.

Ayrıca Türkiye Kültür ve Turizm Bakanlığı Güzel Sanatlar Müdürlüğü Devlet Çoksesli Korosu, Ankara TRT Çoksesli Korosu koro çalışmalarının mesleki olarak yapıldığı kurumlardır. Türkiye Polifonik Korolar Derneği gibi birçok dernek kuruluşu üst düzey solfej ve müzikalite üzerinde durarak korolar oluşturup koristler yetiştirmektedir.

İnsan yaşamında koronun işlevleri denilince, koronun insanların tek tek ve birlikte yaşamlarında gördüğü iş, üstüne düşen görev, oynadığı rol, gösterdiği önemli etki, bulunduğu anlamlı yardım ve katkı, sağladığı anlamlı destek ve yarar anlaşılır. Koronun insan yaşamında belirli işlevleri vardır. Bu işlevler çokluk, çeşitlilik ve farklılık gösterir.

Uçan’a göre (2001: 23), insan yaşamında koronun işlevlerini beş ana kümede toplamıştır:

1. Toplumsal İşlevler,
2. Bireysel İşlevler,
3. Kültürel İşlevler,
4. Ekonomik İşlevler,
5. Eğitimsel İşlevler.

Koronun insan yaşamındaki işlevlerine bir sistem bütünlüğü içinde bakmak gerekir. Bu bakış işlev kümelerinin tümü ve her biri için geçerlidir. Koronun insan yaşamındaki işlevleri, en temelde toplumsal öz taşıyan bir nitelik gösterir.

Koronun Toplumsal İşlevlerini Uçan (2001: 22-23) şöyle sıralamıştır:

1. “Korodaş olma= Korodaşlaşma: Koroda birlikte bulunanlardan, birbirine saygı, sevgi ve anlayış gösteren kişilerden biri olma. Koroları, koro bilinç, duyunc, sevinç ve sezinçleri bir olan kişilerden biri olma.
2. Korodaştırma: Koro üyelerini üyesi oldukları koronun genel ve müziksel değer yargılarına uygun duruma getirme.

3. Toplumsallaşma: Koro üyelerini toplumun genel ve müziksel değer yargılarına uygun duruma getirme.
4. Ses Birliği Sağlama: Koro üyeleri arasında, içinde yaşadıkları toplumla uyum içinde ses birliği oluşturma.
5. Toplumsallaştırma: Koro üyelerini toplumun genel ve müziksel değer yargılarına uygun duruma getirme.
6. Topluluk Üyesi Olma: Koro üyelerini koro ve giderek toplum içinde etkin ve yararlı bir üye haline getirme.
7. Toplumsal Kurumlaşma: Koro olarak özengen ve özellikle geleneksel bir yapıda kurumsallaşma-kuruluşlaşma.
8. Ulusal Ses Birliği Sağlama: Koro yoluyla ulusal ses birliği sağlama ve sağlanmasında katkıda bulunma”.

Burada oldukça geniş bir bakış açısıyla koro kavramının irdelendiği, çok yönlü bir şekilde ele alındığı görülmektedir. Buna uygun olarak, koro olarak nitelendirilen oluşumların rastgele bir kalabalık değil, örgütlenmiş bir topluluk olduğu söylenebilir. Yine bu açıklamalar ışığında Uçan’a göre, örgütlenmiş bir korosal toplulukta yer alan her insan ya da kişi bir koro üyesi olur.

“Koro üyeliği korosal bilincin, korosal duyusun, sevincin ve sezginin oluşmasında etkili rol oynayan, psikososyal ve sosyokültürel bir olgu olarak karşımıza çıkar. Çünkü insan toplumsal bir varlıktır. İnsanların birlikte kendi sesleriyle koro halinde müzik yapma gereksinimi en temelde insanların toplumsal, kültürel varlık olma niteliklerinden ileri gelmekte, bir insan topluluğunun koro olmasını sağlayan temel özellikler ise, ister geleneksel ister çağdaş olsun tüm koroların temel ortak özellikleri olarak karşımıza çıkmaktadır” (Uçan, 2001: 13).

“Koro, genel, özengen ve mesleksi müzik eğitimi alanı olma işlevleri birbiriyle bağlantılı, birbirine dayalı, birbirini hazırlayıcı ve geçişli olmak üzere üç farklı düzeyde meydana gelir” (Uçan, 2001: 29).

Koro müziği, müzik kültürünün güzelliklerini, toplumlara sunabileceğimiz küçük ya da büyük gruplardan oluşan koristler arasında; paylaşma, yakınlaşma, sosyalleşme, birlikte şarkı söyleyerek öğrenme gibi kazanımları da sağlayabilmektedir.

Okullarda, çocukların yaşlarına, seviyelerine ve yeteneklerine göre korolar kurulur. Bu çalışmalarda, çocukların bireysel ve toplu iş yapma becerileri kazanmaları amaçlanır. Bu tür korolar eğitim amacı taşıyan ve bu eğitimin gereklerini yerine getirmek üzere kurulmuş korolardır. Konserler yoluyla da toplumun müzik zevkinin ve beğenisinin pekişmesine katkıda bulunulur. Eğitim amacıyla kurulan korolar, Çocuk Koroları, Gençlik Koroları (lise ve dengi kurumlarda ve üniversitelerde) olmak üzere iki grupta toplanabilir:

Çocuk seslerinin, en parlak ve ses sınırlarının en geniş çağı (9-12) yaşlar arasındadır. Dokuz yaşından sonra belirgin hale gelen ses gelişimi, (12) yaş sonuna doğru bir duraklama dönemine girer. Ses renginde bir matlaşma ve ses sınırlarında da bir daralma sezilir. Bu da çocuk sesinin ses değişimine yaklaştığının belirtileridir.

Tüm çocuk koroları, yalnız kız ve erkek seslerinden oluşabileceği gibi, bu seslerin karışımından da oluşturulabilir. Kız ve erkek seslerinden oluşan topluluklarda, ses bütünlüğü, yalnız kız ya da yalnız erkek topluluklarına oranla daha güçlüdür.

(9-12) yaşlar arasındaki erkek çocuk sesleri, kız çocuk seslerine oranla daha renkli ve daha parlaktır. Bu nedenle seçkin çocuk koroları oluşturulurken önce erkek çocuk sesleri düşünülür.

Okul koroları bir okuldaki öğrencilerin şarkı söylemeye istekli öğrencilerinden oluşur. Seçmeden ziyade katılmayı isteyen öğrencilere açık olması daha faydalıdır. Şarkı söyleme becerisi geliştirilebilir bir beceridir. Koroya katılan öğrenciler ses eğitimi ile birlikte düşünme ve ezgileri seslendirme becerisi kazandırılabilir.

“Sınıf koroları denince aklımıza, okul öncesi çocuğundan başlayan ve çocuk seslerinin sonu olan ergenlik çağına varışa kadar tüm çocuk seslerinden oluşan topluluklar gelir. Başlıca amacımız, her sınıfın, koşullar elverdiği oranda, ses bütünlüğüne kavuşturulup, bir koro niteliğine ulaştırılmasıdır. Bir sınıf, tüm çalışmalara karşın, istenen düzeye ulaşmamışsa o zaman öğretmen o sınıfın en iyi öğrencilerini seçerek, o sınıftan bir koro oluşturabilir” (Egüz, 1976:133-134).

Okul ve sınıf korolarının veya özel kurum ve kuruluşlarca ya da girişimlerle oluşturulan koroların çeşitli ortamlarda sanatsal ürünlerini sergilemeleri gerekir. Koro şenlikleri koroların yaptıkları çalışmaları sergilemelerine ve birbirlerini izlemelerine değerlendirmelerine olanak sağlayan ortamlardır. Bu ortamlarda koro üyelerinin görev almaları hem yaptıkları çalışmaları değerlendirmelerini hem de geliştirmelerini sağlamaktadır.

Afyon Kocatepe Üniversitesi Devlet Konservatuarı tarafından yapılan Cumhuriyet Bayramı Çocuk Koroları Şenliği bu amaçlarla ve düşüncelerle gerçekleştirilmiş, yaklaşık 350 öğrenci bu şenlikte sahne alarak çalışmalarını sergilemiştir. Şenlikte yaklaşık 1000 izleyici çocuklarımızın başarısına ortak olmuş, seslendirilen cumhuriyet şarkıları çocukların gönlünde yer etmiş, anılarında iz bırakmıştır.

Şenliğin okulların açılmasından kısa bir süre sonra gerçekleştirilmiş olması, koro çalışmalarının ve etkinliklerinin henüz tam anlamıyla düzen kazanmamış ve yeni katılan

öğrencilerin korodaki ses bütünlüğünü kavrayacak düzeye erişmemiş olmaları şenlikte rastlanan önemli eksikliklerden olmuştur. Bu durum şenliklerin ikinci dönem içerisinde nisan ayı ve sonrasında gerçekleştirilmesinin daha doğru olduğu kanaatini uyandırmıştır. Bununla birlikte şenlikler hangi dönemde yapılırsa yapılsın etkileri ve hedefleri gerçekleşmektedir. Bu şenliklerin ülkemiz müzik eğitiminin gelişmesinde önemli bir aşama kaydedilmesine katkıda bulunacağı, müzik eğitimcilerinin kendilerini yetiştirme ve diğer müzik eğitimcilerinin yaptıkları çalışmaları izlemelerine fırsat sunacağı açıktır. Ayrıca okul şarkıları dağarcığı da genişlemekte, her şenlikte farklı şarkılarla izleyici karşısına çıkma düşüncesi bütün koro şeflerince değer bulmaktadır. Her şenlik yeni çocuk şarkılarının ortaya konmasına da vesile olmaktadır. Bu açıdan Türk çocuk şarkıları kültürünün de beslendiği ve geliştiği görülmektedir.

AKÜ Devlet Konservatuvarı tarafından Kültür Bakanlığı Genç-Des Projesi kapsamında düzenlenen şenliğin amacına ulaştığı, koro şenliklerinin ülkemiz kültürünü besleyecek olması nedeniyle diğer bölge ve şehirlerde de düzenlenmesinin son derece önemli olduğu düşünülmektedir.